

6. Addixistis, et occidistis justum, et non restitit vobis.

7. Patientes igitur estote, fratres, usque ad adventum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terrae, patienter ferens donec accipiat temporaneum et serotinum.

8. Patientes igitur estote et vos, et concitato corda vestra, quoniam adventus Domini appropinquavit.

9. Nolite ingemiscere, fratres, in alterutrum, ut non judicemini. Ecce iudex ante Iannam assistit.

10. Exemplum accipite, fratres, exitus ipsi, laboris, et patientiae, prophetas, qui locuti sunt in nomine Domini.

11. Ecce beatificamus eos, qui sustulerunt. Sufferentiam Job audistis, et finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est et miserator.

12. Adde omnia autem, fratres meli, nolite jurare, necque per caelum, necque per terram, necque aliud quodecumque iuramentum; sit autem sermo vestri: Est, est; Non, non; ut non sub iudicio decidatis.

¹ Matth. 5, 34.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI

PRIMA.

CAPUT I.

Gratias Deo agi de vocatione ad fidem et vitam aeternam, quae tamen per multas tribulationes acquiritur, de qua propheta vaticinatus est; hortatur eos ad vitam munditiam, ut qui Christi sanguine redempti sunt.

1. Petrus, apostolus Jesu Christi, electus adveniens dispersionis Ponti, Galatiae, Cappadociae, Asiae et Bithyniae,

13. Tristatur aliquis vestrum? orat. *Azmo animo est? psallat.*

14. Infirmatur quis in vobis? Inducat presbyteros Ecclesiae, et erent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini;

15. Et oratio fidei salvabit infirmum, et alleviabit eum Dominus; et si in peccatis sit, remittentur ei.

16. Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, et non pro invicem ut salvetur; multum enim valet deprecatio iusti assidua.

17. Elias homo erat similis vobis passibilis; et oratione oravit ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex.

18. Ex rursus oravit, et caelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum.

19. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et convertitur quis eum.

20. Scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorum ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

² III Reg. 17, 1. Luc. 4, 25.

nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis,

4. In hereditatem incorruptibilem, et incontaminatam, et immarcescibilem, conservatam in caelis in vobis,

5. Qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo.

6. In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus;

7. In probatio vestrae fidei, multo pretiosior auro quod per ignem probatur, invenitur in laudem, et gloriam, et honorem, in revelatione Jesu Christi,

8. Quem cum non videritis, diligitis; in quem nunc quoque non videntes creditis; credentes autem exultabitis laetitia inenarrabili, et glorificata;

9. Reportantes finem fidei vestrae, salutem animarum.

10. De qua salute exquisierunt, atque scrutati sunt prophetae, qui de futura in vobis gratia prophetaverunt;

11. Scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi, praenuntians eas que in Christo sunt passiones, et posteriores glorias;

12. Quibus revelatum est quia non sibi metipsis, vobis autem ministrabant ea que nunc nuntiata sunt vobis per sancto misso de caelo, in quem desiderant angeli prospicere.

13. Propter quod succincti lumbos mentis vestrae, sobrii, perfecte sperate in eam, quae offertur vobis, gratiam, in revelationem Jesu Christi;

14. Quasi filii obedientiae, non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideris;

15. Sed secundum eum, qui vocavit vos, sanctum, et ipsi in omni conversatione sancti sitis,

16. Quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum.

17. Et si patrem invocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus, in timore incolatus vestri tempore conversamini;

18. Scientes quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatione patrum traditionis,

¹ Lev. 11, 44 et 15, 2 et 20, 7.

² Psal. 10, 17. Rom. 2, 11. Gal. 2, 6.

³ I Cor. 6, 20 et 7, 23. Hebr. 9, 14. I Joan.

1, 7. Apoc. 1, 5.

19. Sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, et incontaminati,

20. Praecogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos,

21. Qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum a mortuis, et dedit ei gloriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo;

22. Animas vestras castificantes in obedientia caritatis, in fraternitati amore, simpliciter ex corde invicem diligite attentius;

23. Renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei vivi et permanentis in aeternum.

24. Quia omnia caro et fenum, et omnis gloria ejus tanquam flos feni: exaruit fenum, et flos ejus decidit,

25. Verbum autem Domini manet in aeternum; hoc est autem verbum quod evangelizatum est in vos.

CAPUT II.

Exclusa omni ditione, regenerati ad Christum, lapidem vivum, accedant credentes, qui sunt genus electum, cum prius essent populus "objectus; hortatur ut inquam peregrini ab omnibus mundanis abstineant, superiores obtemperent, afflictionesque ad Christi imitationem ferant.

1. Deponentes igitur omnem iracundiam, et omnem dolorem, et simulationes, et invidias, et omnes detractiones,

2. Sicut modo genitii infantes, rationabiles, sine dolo iac concupiscite, ut in eo crescat in salutem,

3. Si tamen gustastis quoniam dulcis est Dominus;

4. Ad quem accedentes lapidem vivum, ab hominibus quidem reprobatum, a Deo autem electum, et honorificatum,

5. Et ipsi tanquam lapides vivi superaedificamini, domus spiritualis, sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Jesum Christum.

6. Propter quod continet Scriptura: Ecce ponam in Sion lapidem summum angularem, electum, pretiosum; et qui crediderit in eum, non confundetur.

7. Vobis igitur honor credituribus;

¹ Hebr. 14, 8. Isa. 40, 6. Jac. 1, 10.

² Rom. 6, 4. Eph. 4, 22. Col. 3, 8. Hebr.

12, 1.

³ Isa. 28, 16. Rom. 5, 32.

non credentibus autem, *lapis quem reproberunt adificantes, hic factus est in caput anguli.

8. Et lapis offensionis, et petra scandali, his qui offendunt verbo, nec credunt in quo et positi sunt.

9. Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, ut virtutes annuntietis ejus qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumine suum;

10. *Qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei; qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti.

11. *Carissimi, obsecro vos tanquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis quae militant adversus animam;

12. Conversationem vestram intergentes habentes bonam, ut in eo, quod detractat de vobis tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum in die visitationis.

13. *Subjecti igitur estote omni humane creaturae propter Deum, sive regi, quasi excellenti;

14. Sive dominis, tanquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudam vero bonorum;

15. Quia sic est voluntas Dei, ut beneficentes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiis;

16. Quasi liberi, et non quasi velamen habentes malitiae libertatium, sed sicut servi Dei.

17. Omnes honorate : *fraternitatem diligite, Deum timete, regem honorificate.

18. *Servi, subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis et modestis, sed etiam dyabolis.

19. Haec est enim gratia, si propter Dei conscientiam sustinet quos tristitias, passiones iniuste.

20. Quis enim est gloria, si peccantes, et colaphizati sufferitis? Sed si beneficentes patienter sustinetis, haec est gratia apud Deum.

21. In hoc enim vocati estis, quia et

Christus passus est pro nobis, volens relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius.

22. *Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus;

23. Qui cum malediceretur, non maledixit; cum pateretur, non comminabatur; tradebat autem iudicanti se iustus;

24. *Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccata mortui, iustitiam vivamus; cuius livore sanati estis.

25. Eratis enim sicut oves errantes; sed conversi estis nunc ad pastorem et episcopum animarum vestrarum.

CAPUT III.

De mutata inter conjuges conversatione et mulierum ornatu; hortatur ad varias virtutes, atque Christi exemplo ferat adversa; et quod per baptismum salvemur in stimulis diem eorum qui in arca Noe salvabantur.

1. Similiter et mulieres subditae sint viris suis, *ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversationem sine verbo lucrifiant;

2. Considerantes in timore castam conversationem vestram.

3. *Quarum non sit extrinsecus capitulatura, aut circumdatio aurium, aut indumentum vestimentorum cultus;

4. Sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus, qui est in conspecta Dei locuples.

5. Sic enim aliquando et sanctae mulieres, sperantes in Deo, ornabant se, subjecte propriis viris,

6. *Sicut Sara obediebat Abraham, dominum eum vocans; cuius estis filiae beneficientes, et non perdentes ullam perturbationem.

7. *Viri, similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiorum vasculo meliorum impartientes honorem, tanquam et ceteredibus gratias vites, ut non impediatur orationes vestrae.

8. In fine autem, omnes unanimes.

compantes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles;

9. *Non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledico; sed e contrario beneficientes, quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis.

10. *Qui enim vult vitam diligere, et dies videre bonos, coercet linguam suam a malo, et labia ejus ne loquantur dolium;

11. *Declinet a malo, et faciat bonum; inquiet peccati, et sequatur bonum;

12. *Quia oculi Domini super justos, et aures ejus in precis eorum; vultus autem Domini super facientes mala.

13. Et quis est qui vobis necesse, si boni simulatores fueritis?

14. *Sed et si qui patimini propter justitiam, beati. Timorem autem eorum ne timeatis, et non conturbamini.

15. Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris, parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea qua in vobis est spe;

16. Sed cum modestia, et timore, *conscientiam habentes bonam, ut in eo, quod detrahunt vobis, confundatur, qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem.

17. Melius est enim beneficientes (si voluntas Dei velit) pati, quam malefacientes;

18. Quia *et Christus aequal pro peccatis vestris mortuus est, iustus pro iniusto, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu,

19. In quo et his, qui in carcere erant, spiritibus veniens praedicavit,

20. Qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur arca, in qua pauci, id est octo anime salva factae sunt per aquam;

21. Quod et vos nunc similis formae salvos facit baptismus, non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Jesu Christi,

22. Qui est in dextera Dei, deglutiens

mortum ut vitae aeternae heredes effectorem, profectus in caelum, subjectis sibi angelis et potestatibus et virtutibus.

CAPUT IV.

Christi morte redemptus hortatur et pergan praeterita devitare peccata, incumbentes orationibus ac matum dilectioni, semper omnia in Dei gloriam referentes, et gaudentes ut propter Christum pati oporteat.

1. Christo igitur passo in carne, et vos eadem cogitatione armamini, quia qui passus est in carne, desit a peccatis,

2. *Et iam non desideritis hominum, sed voluntati Dei, quod reliquum est in carne vivat tempus.

3. Sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem gentium consummandam, his qui ambulaverunt in luxuriis, desideriis, violentiis, commensationibus, potationibus, et illicitis idolorum cultibus.

4. In quo admirantur non concurrentibus vobis in eadem luxuria confusionem, blasphemant.

5. Qui reddunt rationem ei qui paratus est iudicare vivos et mortuos.

6. Propter hoc enim et mortuis evangelizatum est, ut iudicentur quidem secundum homines in carne, vivant autem secundum Deum in spiritu.

7. Omnium autem finis appropinquavit. Estote itaque prudentes, et vigilati in orationibus.

8. Ante omnia autem, mutem in vobismetipsis caritatem continuam habentes, quia *caritas operit multitudinem peccatorum.

9. *Hospitales invicem *sine murmuratione;

10. *Ut quisquisque, sicut accipit gratiam, in alterum illam administrans, sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei.

11. Si quis loquitur, quasi sermones Dei; si quis ministrat, tanquam ex virtute quam administrat Deus, ut in omnibus honorificentur Deus per Jesum Christum, cui est gloria et imperium in saecula saeculorum. Amen.

* Eph. 4, 22.

* Prov. 10, 12.

* Rom. 12, 13. Hebr. 13, 2.

* Phil. 2, 14.

* Rom. 12, 4.

* 1 Cor. 4, 2.

* Ps. 117, 22. Isa. 8, 14. Matth. 21, 42. Act. 4, 11.

* Osae 2, 4. Rom. 9, 25.

* Rom. 13, 14. Gal. 5, 16.

* Rom. 13, 1.

* Rom. 12, 10.

* Eph. 6, 5. Col. 3, 22. Tit. 2, 9.

* Isa. 59, 9.

* Isa. 59, 5. 1 Joan. 3, 5.

* Rph. 5, 22. Col. 3, 18.

* 1 Tim. 2, 9.

* Gen. 5, 12.

* 1 Cor. 7, 3.

* Prov. 17, 18. Rom. 12, 17. 1 Thess. 5, 15.

* Ps. 33, 13.

* Isa. 1, 16.

* Matth. 5, 10.

* Sap. 2, 15.

* Rom. 5, 5. Hebr. 9, 23.

* Gen. 7, 7. Mal. 4, 24. 37. Luc. 17, 20.

12. Carissimi, nolite peregrinari in fervore, qui ad tentationem vobis sit, quasi novi aliquid vobis contingat;

13. Sed communiacantes Christi passionibus gaudete, ut et in revelatione glorie ejus gaudetis exultantes.

14. Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis, quoniam quod est honoris, glorie, et virtutis Dei, et qui est ejus Spiritus, super vos requiescit.

15. Nemo autem vestrum patietur ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor.

16. Si autem ut christianus, non erubescat, glorificet autem Deum in isto nomine.

17. Quoniam tempus est ut incipiat iudicium a domo Dei; si autem primam a nobis, quis finis eorum qui non credunt Dei Evangelio?

18. Et si iustus vix salvabitur, impius et peccator ubi parebitur?

19. Itaque et hi qui patiuntur secundum voluntatem Dei, fidei Creatori commendant animas suas in beneficiis.

CAPUT V.

Seniores orat ut verbo et exemplo pascant gregem Dei, junioras autem His subtili agat; hortatur omnes ut sese demittant, divinis cura totos se tradentes et in sobrietate ac fide a solo resistentes.

1. Seniores ergo, qui in vobis sunt, obsecro, consensio et testis Christi passionum, qui et ejus, quo in futuro revelanda est, glorie communitator;

2. Pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coacti, sed spontanea

¹ Prov. 11, 31.

² Rom. 12, 10.

³ Jan. 4, 8.

secundum Deum; neque turpis lucrati gratia, sed voluntarie;

3. Neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo.

4. Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem glorie coronam.

5. Similiter, adolescentes, subditi estote senioribus. Omnes autem invicem humilitatem inasinate. Quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.

6. Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis;

7. Omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis.

8. Sobrii estote, et vigilate, quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit, querens quem devoret;

9. Cui resistite fortes in fide, scientes eandem passionem ei, qua in mundo est, vestre fraternitati fieri.

10. Deus autem omnis gratia, qui vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo Jesu, modicum passus ipse perficiet, confirmabit, solidabitque.

11. Ipsi gloria et imperium in secula seculorum. Amen.

12. Per Silvanum, fidelem fratrem, vobis, ut arbitror, breviter scripsi; obsecrans et confortans, hanc esse veram gratiam Dei, in qua statis.

13. Salutem vos Ecclesia que est in Babylone coelesta, et Marcus, filius meus.

14. Salutem invicem in osculo sancto. Gratia vobis omnibus qui estis in Christo Jesu. Amen.

⁴ Jan. 4, 10.

⁵ Ps. 64, 93. Matth. 6, 25. Luc. 12, 22.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI

SECUNDA.

CAPUT I.

Hortatur ut memores mirorum que a Deo acceperunt donorum, per varias ascendant virtutes, ut sic introitus in regnum Domini illis ministratori; dicitque se breve moriturus; et sua doctrina certitudinem ostendit ex Christo doctore, quem et vox Patris et prophete commendaverunt.

1. Simon Petrus, servus et apostolus Jesu Christi, his qui coequalem nobiscum sortiti sunt fidem in Justitia Dei nostri et Salvatoris Jesu Christi.

2. Gratia vobis et pax adimpleatur in cognitione Dei, et Christi Jesu, Domini nostri;

3. Quomodo omnia nobis divine virtutis sue, qua ad vitam et pietatem donata sunt, per cognitionem ejus qui vocavit nos propria gloria et virtute,

4. Per quem maxima et pretiosa nobis promissa donavit, ut per hae efficaciam divine consortes nature, fugientes ejus, qua in mundo est, concupiscentie corrigitionem;

5. Vos autem curam omnem subinferentes, ministrare in fide vestra virtute, in virtute autem scientiam;

6. In scientia autem abstinentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem.

7. In pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis caritatem.

8. Hae enim si vobiscum adsint, et superent, non vacuos, nec sine fructu vos constituent in Domini nostri Jesu Christi cognitione.

¹ Jan. 21, 19.

² I Cor. 1, 17.

9. Cui enim non praesto sunt haec, caecus est et manu tentans, oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum.

10. Quapropter, fratres, magis satagate, ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis; haec enim facientes, non peccabitis allquando.

11. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum Domini nostri et Salvatoris Jesu Christi.

12. Propter quod incipiam vos semper confirmare de his, et quidem scientes et confirmatos vos in presenti veritate;

13. Justam autem arbitror, quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commotione;

14. Certus quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod et Dominus noster Jesus Christus significavit mihi.

15. Dabo autem operam et frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis;

16. Non enim dictas fabulas secuti, notam fecimus vobis Domini nostri Jesu Christi virtutem et presentiam; sed speculatores facti illius magnitudinis;

17. Accipientes enim a Deo Patre honorem et gloriam, voce dolapsa ad eum hujusmodi a magnifica gloria: Sic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui; ipsum audite.

18. Et hanc vocem nos audivimus de caelo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto.

19. Et habemus firmiorem propheti-cam sermonem, cui beneficiis atten-

³ Matth. 17, 5.

dentes, quasi lucernas lucanti in caliginoso loco, donec dies elucescat, et lucifer oriatur in cordibus vestris;

20. Hoc primum intelligentes, ¹ quod omnis prophetia Scripturæ propriam interpretationem non sit.

21. Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia; sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

CAPUT II.

Pseudoprophete multos seducunt, verum tamen pauciores, sicut de malis actum est tempore illius, et de Sodomis; prosequitur autem pravos mores horum, quos admodum effusus dicit in libris enim.

14. Fœnerat enim et pseudopropheta in populo, sicut et in vobis erunt magistri mendaces, qui introducunt sectas perditionis, et eum, qui emit eos, Dominum negant, superducentes sibi celestem perditionem.

3. Et mali sequenter eorum luxuriam, per quos via veritatis blasphemabitur;

3. Et in avaritia fictis verbis de vobis negotiabantur; quibus iudicium jam olim non cessat, et perditio eorum non dormiat.

4. Si enim Deus angelis peccantibus non peperit, sed radentibus inferni distractos in tartarum tradidit cruciandos, in iudicium reservari;

5. Et originali mundo non peperit, sed octavo Noe iustitie præconem custodivit, diluvium mundo impiorum inducens;

6. Et civitates Sodomorum et Gomorrhœorum in cinerem redigens, eversione damnavit, exemplum eorum qui impie acturi sunt, ponens;

7. Et iustum Lot oppressum a nefanda injuria ac luxuriosa conversatione eripuit;

8. Aspectu enim, et auditu iustus erat, habitans apud eos, qui de die in diem animam iustam iniquis operibus cruciabant;

9. Novit Dominus pius de tentatione eripere, iniquos vero in diem iudicii reservare cruciandos;

¹ II Tim. 3, 16.
² Job 4, 18. Jude 6.
³ Gen. 7, 1.
⁴ Jude 11.
⁵ Num. 32, 28.

10. Magis autem eos qui post carnem in concupiscentia immunditie ambulat, dominationemque contemnit, audaces, sibi placentes, sectas non metuunt introducere, blasphemantes;

11. Ubi angeli fortitudine et virtute cum sint majores, non portant adversum se execrabile iudicium.

12. Hi vero, velut irrationalia peccora, naturaliter in captivem et in perniciem in his que ignorant blasphemantes in corruptione sua peribunt,

13. Percipientes mercedem iniustitie, voluptatem existimantes dii delicias, coningnationes, et macula delicias affluentes, in convivis suis luxuriantes vobiscum;

14. Oculos habentes plenos adulterii, et inaccessibilibus delicti; pellicientes amicos instabiles, et exercitatum avaritia habentes; maledictionis illi;

15. Derelinquentes rectam viam erraverant, ¹ secuti viam Balaam ex Borsor, qui mercedem iniquitatis amavit;

16. Correctionem vero habuit sua vesania; subiegate mivum animi ² hominis voce loquens, prohibuit propheta sapientiam.

17. Hi sunt fontes sine aqua, et nebula turbinibus exagitata, quibus caligo tenebrarum reservatur.

18. Superba enim vanitates loquentes, pellicunt in desideris carnis luxurie eos qui paululum effugant, qui in errore conversantur;

19. Libertatem illis promittentes, cum ipsi servi sint corruptionis, ³ a quo enim quis superatus est, hujus et servus est.

20. Si enim reagentes coningnationes mundi in cognitione Domini nostri et Salvatoris Jesu Christi, ⁴ his rursus implicati superantur, facta sunt eis ⁵ posteriora deteriora prioribus.

21. Melius enim erat illis non cognoscere viam iustitie, quam post agnitionem, retrorsum converteri ab eo, quod illis traditum est, sancto mandato.

22. Contigit enim eis illud veri proverbii: Canis reversus ad suam vomitum; et, Sus lota in volutabre luti

¹ Jude 12.
² Joan. 8, 31. Rom. 6, 16-20.
³ Hebr. 6, 4.
⁴ Matth. 12, 45.

CAPUT III.

propter quosdam illosore secundam Domini adventum negantes, astruit futuram mundi reservationem, cum brevi et insperato Domini adventus; ad cuius adventum monuit se preparari, laudans Pauli scripta que in docti depravant.

1. Hanc ecce vobis, carissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commotione sinceram mentem,

2. Et memores sitis eorum, que praxidi, verborum a sanctis prophetis et apostolorum vestrorum, præceptorum Domini et Salvatoris.

3. Hoc primum scientes, quod venient in novissimis diebus in deceptioe illosore, juxta propria concupiscentias ambulantes,

4. Dicentes: ¹ Ubi est promissio, aut adventus ejus? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturæ.

5. Latet enim eos hoc volentes, quod celi erant prius, et terra de aqua et per aquam consistens Dei verbo:

6. Per que, ille tunc mundus aqua inundatus perit.

7. Celi autem qui nunc sunt, et terra, eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diem iudicii et perditionis impiorum hominum.

8. Unum vero hoc non lateat vos, carissimi, quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus.

9. Non tardat Dominus promissionem

¹ I Tim. 4, 1. II Tim. 3, 1. Jude 18.
² Resch. 12, 27.
³ I Thess. 5, 2. Apoc. 2, 3 et 14, 15.

suam, sicut quidam existimant; sed patienter agit propter vos, notens aliquos perire, sed omnes ad penitentiam reverti.

10. ² Adveniet autem dies Domini ut fur; in quo celi magno impetu transient, elementa vero calore solventur, terra autem et que in ipsa sunt opera, exurentur.

11. Cum igitur hæc omnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversationibus et pietatibus.

12. Expectantes et properantes in adventum diei Domini, per quem cali ardentes solventur, et elementa ignis ardore tabescent?

13. ³ Novos vero celos, et novam terram secundum promissa ipsis expectamus, in quibus iustitia habitat.

14. Propter quod, carissimi, hæc expectantes, satagite immaculati et involuti ei inveniri in pace:

15. Et ⁴ Domini nostri longanimitatem, salutem arbitremini; sicut et carissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis;

16. Sicut et in omnibus epistolis, loquens in eis de his; in quibus sunt quedam difficilia intellectu, que in docti et instabiles depravant, sicut et ceteras Scripturas ad suam ipsorum perditionem.

17. Vos igitur, fratres, præsentibus, custodite, ne insipientium errore traducti excidatis a propria firmitate.

18. Crescite vero in gratia, et in cognitione Domini nostri et Salvatoris Jesu Christi. Ipsi igitur, et nunc, et in diem æternitatis. Amen.

¹ Isa. 65, 17 et 66, 22. Apoc. 21, 1.
² Rom. 2, 4.

EPISTOLA BEATI JOANNIS APOSTOLI

PRIMA.

CAPUT I.

Joannes quod de Christo vidit et audivit alii annuntiant; et una cum ipso sociatur Deo et Christo, ejus Filio, cujus sanguine hominum peccata mundantur; porro qui se peccasse negat, Deum mendacem facit.

1. Quod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostrae contractaverunt de verbo vitae;

2. Et vita manifestata est, et vidimus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam aeternam quae erat apud Patrem, et apparuit vobis;

3. Quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societatem nostram sitis cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo.

4. Et haec scribimus vobis ut gaudeatis, et gaudium vestrum sit plenum.

5. Et haec est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis: Quoniam Deus lux est, et tenebrae in eo non sunt ullae.

6. Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur, et veritatem non facimus.

7. Si autem in luce ambulamus, sicut et ipse est in luce, societatem habemus ad invicem, et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emundat nos ab omni peccato.

8. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est.

¹ Joan. 8, 12.

² Hebr. 2, 11. 1. Pet. 1, 10. Apoc. 1, 5.

9. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, et iustus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate.

10. Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

CAPUT II.

Jesus Christus advocatus noster est apud Patrem, et propitiatus pro peccatis totius mundi; observatione autem mandatorum Dei comprobatur vera Dei notitia ac dilectio; quod sit verus ac novum mandatum; quis est in luce et in tenebris; variis scribit etiam, revocans a mundi dilectione et ab haereticis, ac monens ut semel acceptae fidei adhererent, sequentes doctam Spiritus sancti.

1. Filii mei, haec scribo vobis, ut non peccetis; sed et si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum Justum;

2. Et ipse est propitiatus pro peccatis nostris; non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi.

3. Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum, si mandata ejus observemus.

4. Qui dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est.

5. Qui autem servat verbum ejus, vero in hoc caritas Dei perfecta est; et in hoc scimus quoniam in ipso sumus.

6. Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, et ipse ambulare.

7. Carissimi, non mandatum novum

¹ III Reg. 8, 46. II Par. 6, 38. Prov. 20, 9. Eccl. 7, 21.

CAPUT II.

125

scribo vobis, sed mandatum vetus quod habuistis ab initio; mandatum vetus est verbum quod audistis.

8. Iterum mandatum novum scribo vobis; quod verum est et in ipso, et in vobis, quia tenebrae transierunt, et verum lumen jam luce.

9. Qui dicit se in luce esse, et fratrem suum odit, in tenebris est, usque ad necem.

10. Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, et scandalum in eo non est.

11. Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est; et in tenebris ambulat, et tescit quo cat, quia tenebrae obturaverunt oculos ejus.

12. Scribo vobis, filiioli, quoniam remittantur vobis peccata propter nomen ejus.

13. Scribo vobis, patres, quoniam cognovistis eum qui ab initio est. Scribo vobis, adolescentes, quoniam vicistis malignum.

14. Scribo vobis, infantes, quoniam cognovistis Patrem. Scribo vobis, juvenes, quoniam fortes estis, et verbum Dei manet in vobis, et vicistis malignum.

15. Nolite diligere mundum, qui mensis paritate et fide in Christum quippeam a Deo petit, impetrat.

16. Quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum, et superbia vitae; quae non est ex Patre, sed ex mundo est.

17. Et mundus transit, et concupiscentia ejus; qui autem facit voluntatem Dei, manet in aeternum.

18. Filiioli, novissima hora est; et sicut audistis quia antichristus venit, et nunc antichristi multi facti sunt; unde scimus quia novissima hora est.

19. Ex nobis proderant, sed non erant ex nobis; nam, si fuissent ex nobis, permansissent usque nobiscum; sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis.

20. Sed vos unctionem habetis a Sancto, et nostis omnia.

21. Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam, et quoniam omne mendacium ex veritate non est.

22. Quis est mendax, nisi is qui negat quoniam Jesus est Christus? Hic est antichristus, qui negat Patrem et Filium.

23. Omnis qui negat Filium, nec Pa-

¹ Joan. 13, 34 et 15, 12.

² Inf. 2, 14.

trem habet; qui confitetur Filium, et Patrem habet.

24. Vos quod audistis ab initio, in vobis permaneat. Si in vobis permanserit quod audistis ab initio, et vos in Filio et Patre manebitis.

25. Et haec est repressio, quam ipse pellicitus est nobis, vitam aeternam.

26. Haec scripsi vobis de his qui seducunt vos.

27. Et vos unctionem quam accepistis ab eo, maneat in vobis; et non necesse habetis ut aliquis doceat vos; sed sicut unctio ejus docet vos de omnibus, et verum est, et non est mendacium, et sicut docuit vos, manete in eo.

28. Et nunc, filiioli, manete in eo, ut cum apparuerit, habeamus fiduciam, et non confundamur ab eo in adventu ejus.

29. Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam et omnis qui facit justitiam, ex ipso natus est.

CAPUT III.

De Dei erga nos caritate, et quomodo distinguatur qui ex Deo sunt et qui ex diabolo; de dilectione et odio fratrum; qui mentis paritate et fide in Christum quippeam a Deo petit, impetrat.

1. Videte qualem caritatem dedit ne bis Pater, ut filii Dei nominemur et simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum.

2. Carissimi, nunc filii Dei sumus; et nuncium apparuit qui erimas. Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam vidimus eum sicuti est.

3. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut et ille sanctus est.

4. Omnis qui facit peccatum, et iniquitatem facit, et peccatum est iniquitas.

5. Et scitis quia ille apparuit ut peccata nostra tolleret, et peccatum in eo non est.

6. Omnis qui in eo manet, non peccat; et omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum.

7. Filiioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, iustus est, sicut et ille iustus est.

8. Qui facit peccatum, ex diabolo est, quoniam ab initio diabolus peccat.

9. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli.

¹ Isa. 53, 9. 1. Pet. 2, 22.

² Joann. 8, 11.

venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscamus verum Deum, et simus in vero

* Luc. 24, 45.

EPISTOLA BEATI JOANNIS APOSTOLI

SECUNDA.

Electam hanc esseque Elise in caritate et fide confirmat, ne ab haereticis seducatur, idque paucis, cetera serrans donec ad ipsos veniat.

1. Senior, Electe domine, et natis ejus, quos ego diligo in veritate, et non ego solus, sed et omnes qui cognoverunt veritatem.

2. Propter veritatem quam permanet in nobis, et nobiscum erit in aeternum.

3. Sit vobiscum gratia, misericordia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu, Filio Patris, in veritate et caritate.

4. Gavisus sum valde, quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus a Patre.

5. Et nunc rogo te, domine, non tantum mandatum novam scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, et diligamus alterutrum.

6. Et haec est caritas, ut ambulemus

* Joan. 13, 24 et 15, 12.

Filio ejus. Hic est verus Deus, et vita aeterna.

21. Filioli, custodite vos a simularis. Amen.

secundatum, ut quemadmodum audistis ab initio, in eo ambuletis;

7. Quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, et anticristus.

8. Videte vosmetipsos, ne perdati que operati estis, sed ut mercedem plenam accipiatis.

9. Omnis qui recedit, et non permanet in doctrina Christi, Deum non habet; qui permanet in doctrina, hic et Patrem et Filium habet.

10. Si quis venit ad vos, et hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec ave et dixeritis.

11. Qui enim dicit illi AVE, communicat operibus ejus malignis.

12. Plura habens vobis scribere, nolui per chartam et atramentum, spero enim me futurum apud vos, et os ad os loqui, ut gaudium vestrum plenum sit.

13. Salutant te filii sororis tuae Electae.

EPISTOLA BEATI JOANNIS APOSTOLI

TERTIA.

Galum collaudat quod in veritate ambulat, et peregrinos humane excipiat, subdens de Diotrophis calamitas et inhumanitas, ac Demetrio optimum perhibens testimonium, subjungens se illum brevi visurum.

1. Senior, Galo carissimo, quem ego diligo in veritate.

2. Carissime, de omnibus orationem facio prospere te ingredi, et valere, sicut prospere agit anima tua.

3. Gavisus sum valde venientibus fratribus, et testimonium perhibentibus veritati tuae, sicut tu in veritate ambulas.

4. Majorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare.

5. Carissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, et hoc in peregrinos.

6. Qui testimonium reddiderunt caritati tuae in conspectu Ecclesiae; quos, benefaciens, deduces digne Deo.

7. Pro nomine enim ejus profecti sunt, nihil accipientes a gentibus.

8. Nos ergo debemus suscipere hujusmodi, ut cooperatores simus veritatis.

9. Scripsissem forsitan Ecclesiae; sed is, qui amat primum gerere in eis, Diotrophes, non recipit nos.

10. Propter hoc si venero, commonebo ejus opera, quae facit, verbis malignis garruens in nos; et quasi non ei ista sufficiant, neque ipse suscipit fratres, et eos qui suscipiunt prohibet, et de Ecclesia iijicit.

11. Carissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est; qui malefacit, non vidit Deum.

12. Demetrio testimonium reddidit ab omnibus, et ab ipsa veritate; sed et nos testimonium perhibemus, et nosti quoniam testimonium nostrum verum est.

13. Multa habui tibi scribere, sed nolui per atramentum et calamus scribere tibi;

14. Spero autem protinus te videre, et os ad os loquere. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

EPISTOLA CATHOLICA BEATI JUDÆ

APOSTOLI.

Moses et firmi sicut in tradita semel fide adversus insurgentes impios ac lascivos, subdens de eorum supplicio in modum Judaeorum ac Sodomorum; nam et hi nullam veritatem effrenat in omnem carnis concupiscentiam, quos diversis rebus comparat, et

latos ad Enoch et apostolorum de illis vaticinia revocat.

1. Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacobi, his qui sunt in Deo Patre

Electis, et Christo Jesu conservatis, et vocatis.

2. Misit concordia vobis, et pax, et caritas adimpleatur.

3. Carissimi, omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis, docereans superceteri semel tradito sanctis fidei.

4. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim prescripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratiam transfereutes in luxuriam, et solum Dominatorem et Dominum nostrum Jesum Christum negantes.

5. Commotore autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Jesus populum de terra Ægypti salvans, secundo vos qui non crederetur perdidit;

6. Angelos vero, qui non servaverunt sumum principatum, sed dereliquerunt sumum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis aeternis sub caligine reservavit;

7. Sicut Sodoma et Gomorria, et finitime civitates simili modo edificatae, et abundantis post carnem alteram, facte sunt exemplum, igitis aeterni poenam sustinentes.

8. Similiter et hi carum quidem maculant, dominationem autem spernant, majestatem autem blasphemant.

9. Cum Michael archangelus cum diabolo disputans altercatorem de Moysi corpore, non est aures iudicium inferre blasphemia, sed dixit Imperet ille Dominus.

10. Hi autem, quaecumque quidem ignorant, blasphemant; quaecumque autem naturaliter, tanquam muta animalia, norunt, in his corruptantur.

11. Vae illis, quia in vicia Cain abierunt, et ferore Balaam mercede effusi sunt, et in contradictione Core perierunt!

12. Hi sunt in epulis suis maculae, conviviae sine timore, semetipsos vescentes; rubeas sine aqua, quae a ventis circumferantur; arbores autem-

nales, infructuose, his mortuae, eradicabuntur.

13. Fluctus feri maris, despumantes eius confusiones; sidera crumula, quibus procella tenebrarum servata est in aeternum.

14. Prophetavit autem et de his scriptus ab Adam Enoch, dicens: Ecce venit Dominus in sanctis millibus suis,

15. Facere iudicium contra omnes, et arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus imple operant, et de omnibus duris, quam locuti sunt contra Deum peccatores impij.

16. Hi sunt murmuratores querulosi, secundum desideria sua ambulantes, et eos eorum loquuntur superbia, mirantes personas questus causa.

17. Vos autem, carissimi, memores eorum verborum quae predicta sunt ab apostolis Domini nostri Jesu Christi,

18. Qui dicebant vobis, quoniam in novissimo tempore venient illuderes, secundum desideria sua ambulantes in impietatibus.

19. Hi sunt, qui segregant semetipsos, animales, spiritum non habentes.

20. Vos autem, carissimi, superedificantes vosmetipsos sanctissimas vestrae fidei, in Spiritu sancto orantes,

21. Vosmetipsos in dilectione Dei servate, expectantes misericordiam Domini nostri Jesu Christi in vitam aeternam.

22. Et hos quidem arguite iudicatis;

23. Illis vero salvate, de igne sapientes; oidentes et eam, qua carnalis est, maculatam tunicam.

24. Et autem qui potens est vos conservare sine peccato, et constituere ante conspectum gloriae suae immaculatos in exultatione in adventu Domini nostri Jesu Christi;

25. Soli Deo, Salvatori nostro, per Jesum Christum, Dominum nostrorum, gloria et magnificentia, imperium et potestas, ante omne saeculum, et nunc, et in omnia saecula saeculorum. Amen.

¹ Num. 14, 37.

² Gen. 19, 24.

³ Zach. 3, 2.

⁴ Gen. 4, 8.

⁵ Num. 22, 22.

⁶ Num. 16, 32.

⁷ I Pet. 2, 17.

⁸ Apoc. 1, 7.

⁹ Ps. 16, 10.

¹⁰ I Tim. 4, 1. II Tim. 3, 1. II Pet. 2, 3.

APOCALYPSIS BEATI JOANNIS

APOSTOLI.

CAPUT I.

Joannes in Patmos insula relegatus Johetar scribere quae viderit septem Asiae Ecclesiis, per septem candelabra designatis, quae videntur in circuitu Filii hominis; modum descriptionis quo hic ipsi demonstratus sit.

4. Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam facere servis suis, quae oportet fieri cito, et significavit, mittens per angelum suum servo suo Joanni.

2. Qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quaecumque viderit.

3. Beatus qui legit et audit verba prophetae hujus, et servat ea quae in ea scripta sunt; tempus enim prope est.

4. Joannes, septem Ecclesiis quae sunt in Asia. Gratia vobis et pax ab eo qui est, et qui erat, et qui venturus est; et a septem spiritalibus qui in conspectu throni ejus sunt;

5. Et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum; et princeps regum terrae; qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo;

6. Et fecit nos regnum et sacerdotes Deo et Patri suo; ipsi gloria, et imperium in saecula saeculorum. Amen.

7. Ecce venit cum nubibus; et videbit eum omnis oculus, et qui cum pupperibus erant; et plangens se super eum omnes tribus terrae. Etiam. Amen.

8. Ego sum a et w, principium et

finis, dicit Dominus Deus, qui est, et qui erat, et qui venturus est, Omnipotens.

9. Ego Joannes, frater vestrorum, et particeps in tribulatione, et regno, et patientia in Christo Jesu, fui in insula, quae appellatur Patmos, propter verbum Dei, et testimonium Jesu.

10. Fui in spiritu in dominica die, et audivi post me vocem magnam tanquam tubae;

11. Dicens: Quod vides, scribe in libro, et mitte septem Ecclesiis quae sunt in Asia, Epheso, et Smyrnae, et Pergamo, et Thyatira, et Sardis, et Philadelphiae, et Laodiceae.

12. Et conversus sum, et viderem vocem quem loquebatur mecum; et conversus vidi septem candelabra aurea;

13. Et in medio septem candelabrorum aureorum similem Filio hominis, vestitum pedere, et praedictum ad mammillas zona aurea;

14. Caput autem ejus et capilli erant candidi tanquam lana alba, et tanquam nix, et oculi ejus tanquam flamma ignis;

15. Et pedes ejus similes auricalco, sicut in camino ardenti; et vox illius tanquam vox aquarum multarum;

16. Et habebat in dextera sua stellas septem; et de ore ejus gladius utraque parte acutus erant; et facies ejus sicut sol lucet in virtute sua.

17. Et cum viderem eum, caecidi ad pedes ejus tanquam mortuus; et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere, ego sum primus et novissimus;

¹ Isa. 41, 4 et 44, 6 et 48, 12. Inf. 21, 6 et 23, 13.

² Isa. 41, 4 et 44, 6 et 48, 12. Inf. 22, 13.

³ Erod. 3, 14.

⁴ I Cor. 15, 20. Col. 1, 28.

⁵ Hebr. 0, 14. I Pet. 1, 10. I Jan. 1, 7.

⁶ Isa. 8, 13. Matth. 24, 30. Jude 14.

18. Et vivus, et fui mortuus; et ecce sum vivens in secula seculorum, et habeo claves mortis et inferni.

19. Scribe ergo que vidisti, et quas sunt, et qua oportet fieri post haec.

20. Sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea, et septem candelabra aurea: septem stellae, angeli sunt septem Ecclesiarum; et candelabra septem, septem Ecclesiae sunt.

CAPUT II.

Jubetur Joannes variis scribere Ecclesiae Ephesae, Smyrnae, Pergami et Thyatirae, collaudans eos qui Nicolitarum doctrinam non admirantur, alios autem minus ad poenitentiam revocans; leporem quoque detestans, et vincens praemium publicans.

1. Angelo Ephesi Ecclesiae scribe: Haec dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum:

2. Scio opera tua, et laborem, et patientiam tuam, et quia non potes sustinere malos; et tentasti eos qui se dicunt apostolos esse, et non sunt, et invenisti eos mendaces;

3. Et patientiam habes, et sustinisti propter nomen meum, et non defecisti.

4. Sed habeo adversum tu, quod caritatem tuam primam reliquisti.

5. Memor esto itaque unde excedideris, et ago poenitentiam, et prima opera fac. Sin autem, veni tibi, et movebo candelabrum tuum de loco suo, nisi poenitentiam egeris.

6. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolitarum, et qui et ego edo.

7. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiae: Vincenti dabo edere de ligno vitae, quod est in Paradiso Dei mei.

8. Et angelo Smyrnae Ecclesiae scribe: Haec dicit primus et novissimus, qui fuit mortuus, et vivit:

9. Scio tribulationem tuam, et pauperitatem tuam; sed dives es, et blasphemaris ab his qui se dicunt Judaeos esse, et non sunt, sed sunt synagoga Satanae.

10. Nihil horum timeas quae passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem, et tentemini, et

habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitae.

11. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiae: Qui vicerit, non ledetur a morte aeterna.

12. Et angelo Pergami Ecclesiae scribe: Haec dicit qui habet rhomphaeam utraque parte acutam:

13. Scio ubi habitas, ubi sedes est Satanae, et tenes nomen meum, et non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, ubi Satanae habitat.

14. Sed habeo adversus te paucos, quia habes illic tenentes doctrinam Balam, qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israel, edere, et fornicari;

15. Ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolitarum

16. Similiter poenitentiam age; si quo minus veniam tibi cito, et pugnoabo cum illis in gladio oris mei.

17. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiae: Vincenti dabo manna absconditum, et dabo illi calciculum candidum, et in calculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit.

18. Et angelo Thyatirae Ecclesiae scribe: Haec dicit Filius Dei, qui habet oculos tanquam flammam ignis, et pedes ejus similes aurichalco:

19. Novi opera tua, et fidem, et caritatem tuam, et ministerium, et patientiam tuam, et opera tua novissima plura prioribus.

20. Sed habeo adversus te paucos, quia permisisti mulierem Jezabel, quae se dicit prophetem, docere, et seducere servos meos, fornicari, et manducare de idolothytis.

21. Et dodi illi tempus ut poenitentiam egeret, et non vult poenitere a fornicatione sua.

22. Ecce mittam eam in lectum, et qui moechatur cum ea, in tribulatione maxima erunt, nisi poenitentiam ab operibus suis egerint.

23. Et filios ejus interficiam in morte, et sciet omnes Ecclesiae, quia ego sum scrutans renes et corda; et dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico,

24. Et ceteris qui Thyatirae estis: Qui-

etiamque non habent doctrinam hanc, et qui non cognoverunt altitudines Satanae, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliquid plenum.

25. Tamen id quod habetis tenete, donec veniam.

26. Et qui vicerit, et custodierit usque in finem opera mea, dabo illi potestatem super gentes.

27. Et reget eas in virga ferrea, et tanquam vas figuli confringentur;

28. Sicut et ego accipere a Patre meo; et dabo illi stellam matutinam.

29. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiae.

CAPUT III.

Jubetur scribere Ecclesiis Sardis, Philadelphiae et Laodiceae; errantes ad poenitentiam minus revocans, sed alios collaudans, et vincens praemium publicans. Deum dicens ad ostium pulsare, ut ingrediat ad illum qui aperuerit.

1. Et angelo Ecclesiae Sardis scribe: Haec dicit qui habet septem spiritus Dei, et septem stellas: Scio opera tua, quia nomen habes quod vivas, et mortuus es.

2. Esto vigilans, et confirma cetera, quae mortura erant; non enim invenio opera tua plena coram Deo meo.

3. In momento ergo habe qualiter acceperis, et audieris, et serva, et poenitentiam age; si ergo non vigileris, inveniam ad te tanquam fur, et nescies qua hora veniam ad te.

4. Sed habes paucos nomina in Sardis, qui non inquinaverunt vestimenta, quia digni sunt.

5. Qui vicerit, sic vestietur vestimentis albis, et non delebo nomen ejus de libro vitae, et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram angelis ejus.

6. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiae.

7. Et angelo Philadelphiae Ecclesiae scribe: Haec dicit Sanctus et Verus, qui habet clavem David; qui aperit, et nemo claudit; claudit, et nemo aperit:

8. Scio opera tua. Ecce dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest clau-

dere, quia modicum habes virtutem, et servasti verbum meum, et non negasti nomen meum.

9. Ecce dabo de synagoga Satanae, qui dicunt se Judaeos esse, et non sunt, sed mentiantur. Ecce faciam illos ut veniant, et adorent ante pedes tuos; et scient quia ego dixi te.

10. Quoniam servasti verbum patientiae meae, et ego servabo te ab hora tentationis, quae ventura est in orbem universum tonare habitantes in terra.

11. Ecce venio cito; tene quod habes, ut nemo veniat coram tuam.

12. Qui vicerit, faciam illum columbam in tempore Dei mei, et foras non egredietur amplius, et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei, novae Jerusalem, quae descendit de caelo a Deo meo, et nomen meum novum.

13. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiae.

14. Et angelo Laodiceae Ecclesiae scribe: Haec dicit Amen, testis fidelis et verus, qui est principium creaturae Dei:

15. Scio opera tua, quia neque frigidus es, neque calidus; utinam frigidus esses, aut calidus!

16. Sed quia tepidus es, et nec frigidus, nec calidus, incipiam te vomere, et ore meo.

17. Quia dicitis: Quod dives sum, et locupletatus, et nullus ego; et nescis quia tu es miser, et miserabilis, et pauper, et caecus, et nudus.

18. Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum, ut locuples fias; et vestimentis albis induaris, et non appareat confusio nuditatis tuae; et collyrio inunge oculos tuos, ut videas.

19. Ego quos amo, arguo et castigo. Emulare ergo, et poenitentiam age.

20. Ecce sto ad ostium, et pulso: si quis audierit vocem meam, et aperuerit mihi januam, intrabo ad illum et comabo cum illo, et ipse mecum.

21. Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo; sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus.

22. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiae.

¹ Joan. 14, 6.

² Prov. 2, 11. Hebr. 12, 6.

¹ Num. 24, 3 et 25, 2.

² 1 Reg. 16, 7. Ps. 7, 10. Jer. 11, 20 et 17,

10 et 20, 12.

¹ 1 Thess. 5, 2. 11 Pet. 2, 10. Inf. 15, 18.

² 1 Jo. 22, 22.

³ Job 12, 14.

CAPUT IV.

Aperio in caelo ostio, videt sedentem in throno, et in hujus circuitu viginti quatuor seniores sedentes, et, quae hic describit, quatuor animalia, quae sedentem in throno assidue una cum viginti quatuor senioribus glorificant.

1. Post haec vidi, et ecce ostium apertum in caelo, et vos prima, quam audivi, tanquam tuba loquentis mecum, dicenti: Ascende hac, et ostendam tibi quas oportet fieri post haec.
2. Et statim fui in spiritu, et ecce sedes posita erat in caelo, et supra sedem sedentes.
3. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis et sardinis; et iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinae.
4. Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor, et super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capitibus eorum coronae aureae:
5. Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrua; et septem lampadae ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei.
6. Et in conspectu sedis tanquam mare vitreum simile crystalli; et in medio sedis, et in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante et retro.
7. Et animal primum simile leoni, et secundum animal simile vitulo, et tertium animal habens faciem quasi hominis, et quartum animal simile aequae volanti.
8. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas; et in circuitu et intus plena sunt oculis, et requiem non habebant die ac nocte, dicentia: ¹Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus, Deus omnipotens, qui erat, et qui est, et qui venturus est.
9. Et cum darent illa animalia gloriam, et honorem, et benedictionem sedenti super thronum, viventi in secula seculorum.
10. Procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, et adorabant viventem in secula seculorum, et mittebant coronas suas ante thronum, dicentes:
11. Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, et honorem, et virtutem, quia tu creasti omnia, et propter voluntatem tuam erant, et creata sunt.

CAPUT V.

Plene Joannes quod ¹librum septem sigillis attingat nemo potest aperire, Agnus primum occisus illum aperuit; quo facto, quatuor animalia et viginti quatuor seniores, cum innumera angelorum multitudine omniq; creatura, illum maxime glorificant.

1. Et vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signatum septem sigillis.
2. Et vidi angelum fortem, predicantem vocem magna: Quis est dignus aperire librum, et solvere signacula ejus?
3. Et nemo poterat, neque in caelo, neque in terra, neque subius terram, aperire librum, neque respicere illum.
4. Et ego fletum multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum.
5. Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fletiveris; ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus.
6. Et vidi, et ecce in medio throni et quatuor animalium, et in medio seniorum, Agnum stantem tanquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram.
7. Et venit, et accepit de dextera sedentis in throno librum.
8. Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et psalteria aureas plenas odorem, et phylaxas sicut orationes sanctorum;
9. Et cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione;
10. Et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotem, et regnabimus super terram.
11. Et vidi, et audivi vocem angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum; et erat numerus eorum ²millia millium,
12. Dicentium voce magna: Dignus

¹ Dan. 7, 10.

est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem.

13. Et omnem creaturam quam in caelo est, et super terram, et sub terra, et quae sunt in mari, et quae in eo, omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, et Agno, benedictio, et honor, et gloria, et potestas, in secula seculorum.

14. Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas, et adoraverunt viventem in secula seculorum.

CAPUT VI.

Aperitis quatuor sigillis, vari adversus terram sequuntur effluvia; quinto vero aperto, animae martyrum petunt accelerari iudicium; ad sexti autem apertione ostenduntur signa futuri iudicii.

1. Et vidi quod aperuisset Agnus unum de septem sigillis; et audivi unum de quatuor animalibus dicens, tanquam vocem tonitruus: Veni, et vide.
2. Et vidi, et ecce equus albus; et qui sedebat super illum habebat arcum, et datus est ei corona, et exivit vincens ut vinceret.
3. Et cum aperuisset sigillum secundum, audivi secundum animal dicens: Veni, et vide.
4. Et exivit alius equus rufus; et qui sedebat super illum, datus est ei ut sumeret pacem de terra, et ut invicem se interficerent; et datus est ei gladius magnus.
5. Et cum aperuisset sigillum tertium, audivi tertium animal dicens: Veni, et vide. Et ecce equus niger; et qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua.
6. Et audivi tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium: Billibri triticid denario, et tres billibres horridi denario; et vinum et oleum non habebis.
7. Et cum aperuisset sigillum quartum, audivi vocem quarti animalis dicentis: Veni, et vide.
8. Et ecce equus pallidus; et qui sedebat super eum, nomen illi Mors, et infernus sequabatur eum; et data est illi potestas super quatuor partes terre, interficere gladio, fame, et morte, et bestiiis terrae.

9. Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subius altaris animas interfectorum propter verbum Dei, et propter testimonium quod habebant.

10. Et clamabant vocem magna, dicentes: Usquequo, Domine (sanctus et verus), non iudicas, et non vindicās sanguinem nostrum de iis qui habitant in terra?

11. Et data sunt illis singulae stolae albae; et dictum est illis ut revirescerent adhuc tempus modicum, donec completus consensu eorum, et fratres eorum, qui interficendi sunt sicut et illi.

12. Et vidi cum aperuisset sigillum sextum, et ecce terrae motus magnus factus est, et sol factus est niger tanquam saccus effluvis, et luna tota facta est sicut sanguis;

13. Et stellae de caelo ceciderunt super terram, sicut fenum emittit proventus suos cum vento magno movetur.

14. Et celum recessit sicut liber in quatuor animalibus dicens, tanquam vocem locis suis motus sunt;

15. Et reges terrae, et principes, et tribuni, et divites, et fortes, et omnis servus, et liber, absconderunt in se speluncae, et in petris montium;

16. Et dicunt montibus, et petris: ¹Cadite super nos, et abscondite nos a facie sedentis super thronum, et ab ira Agni.

17. Quoniam venit dies magis irae ipsorum; et quis poterit stare?

CAPUT VII.

Dum puniēda est terra, jubentur abeque nocturno servari signum in fronte gentes; qui deseruntur tam ex Judaea quam ex gentibus, huiusmodi Deum; et de his qui amicti erant stolis albis.

1. Post haec vidi quatuor angelos stantes super quatuor angulos terrae, tenentes quatuor ventos terrae, ne flarent super terram, neque super mare, neque in ullam arborem.

2. Et vidi alterum angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi; et clamavit voce magna quatuor angelis, quibus datum est nocere terrae, et mari,

3. Dicens: Nolite nocere terrae, et mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

¹ Isa. 6, 8.

¹ Isa. 9, 19. Osse 10, 8. Luc. 23, 50.

4. Et audivi numerum signatorum, et eorum quadraginta quatuor millia signati, ex omni tribu filiorum Israel.

5. Ex tribu Juda duodecim millia signati, ex tribu Ruben duodecim millia signati, ex tribu Gad duodecim millia signati;

6. Ex tribu Aser duodecim millia signati, ex tribu Neptulim duodecim millia signati, ex tribu Manasse duodecim millia signati;

7. Ex tribu Simeon duodecim millia signati, ex tribu Levi duodecim millia signati, ex tribu Issachar duodecim millia signati;

8. Ex tribu Zabulon duodecim millia signati, ex tribu Joseph duodecim millia signati, ex tribu Benjamin duodecim millia signati.

9. Post haec vidi turbam magam, quam dinumerare nemo poterat, et omnibus gentibus, et tribubus, et populis, et linguis: stantes ante thronum et in conspectu Agni, amici stolis albis, et palmae in manibus eorum;

10. Et clamabant voce magna, dicentes: Salus Domi nostri, qui sedet super thronum, et Agno.

11. Et omnes angeli stabant in circulo throni, et seniorum, et quatuor animalium; et ceciderunt in conspectu throni in facies suas, et adoraverunt Dominum.

12. Dicentes: Amen. Benedictio, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, et virtus, et fortitudo Deo nostro, in secula seculorum. Amen.

13. Et respondit unus de senioribus, et dixit mihi: Hi, qui amici sunt stolis albis, qui sunt? et unde venerunt?

14. Et dixi illi: Domine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas, et dealbaverunt eas in sanguine Agni.

15. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die et nocte in templo ejus; et qui sedet in throno, habitabit super illos.

16. Non esuriunt, neque sitient amplius; nec cadet super illos sol, neque ullus aestus;

17. Quoniam Agnus qui in medio throni est, regit aquas, et deducit eos ad vitae fontes aquarum, et abest Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.

¹ Isa. 49, 10.

CAPUT VIII.

Aperio septimo sigillo, septem angeli cum ta-
bis ostenduntur, et sicque in terram igne
altaris ab alio angelo sunt varie tem-
peratae; similiter quatuor angeli tuba canen-
tibus proceduntur varie plagae adversas
hominem.

1. Et cum aperisset sigillum septimum, factum est silentium in caelo, quasi mensis hora.

2. Et vidi septem angelos stantes in conspectu Dei, et data sunt illis septem tubae.

3. Et alius angelus venit, et stetit ante altare, habens thuribulum aureum; et data sunt illi incensa mosa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei.

4. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo.

5. Et accepit angelus thuribulum, et implevit illud de igne altaris; et misit in terram, et facta sunt tonitrua, et voces, et fulgura, et terrae motus magnus.

6. Et septem angeli qui habebant septem tubas, preparaverunt se et tuba canerunt.

7. Et primus angelus tuba cecinit, et facta est grandis, et ignis, mista in sanguine, et missum est in terram, et tertia pars terrae combusta est, et tertia pars arborum concremata est, et omne fenum viride combustum est.

8. Et secundus angelus tuba cecinit, et tanquam mons magnus ignis ardens, missus est in mare; et facta est tertia pars maris sanguis.

9. Et mortua est tertia pars creaturarum eorum quae habebant animas in mari; et tertia pars navium interit.

10. Et tertius angelus tuba cecinit, et cecidit de caelo stella magna, ardens tanquam facula, et cecidit in tertiam partem fluminum, et in fons aquarum.

11. Et nomen stellae dicitur Absinthium, et facta est tertia pars aquarum in absinthium, et multi hominum mortui sunt de aquis, quia amarae factae sunt.

12. Et quartus angelus tuba cecinit, et percussa est tertia pars solis, et tertia pars lunae, et tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, et diei

¹ Isa. 25, 8. Inf. 21, 4.

CAPUT VIII.

non luceret pars tertia, et noctis similiter.

13. Et vidi, et audivi vocem unius aquilae volantis per medium caeli, dicentis voce magna: Vae, vae, vae habitantibus in terra, de ceteris vocibus trium angelorum, qui erant tuba canitari!

CAPUT IX.

Quinto angelo tuba canente stella cadit, et locusta a fumo putei egressa describitur, quae homines cruciat; sexto vero angelo canente solvuntur quatuor angeli, qui legentem exercita tertiam partem hominum occidunt.

1. Et quintus angelus tuba cecinit, et vidi stellam de caelo cecidisse in terram, et data est ei clavis putei abyssi.

2. Et aperuit puteum abyssi, et ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magne; et obscuratus est sol et aer de fumo putei;

3. Et de fumo putei exierunt locustae in terram; et data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terrae;

4. Et preceptum est illis ne laderent fenum terrae, neque omne viride, neque omnem arborem; nisi tantum homines qui non habent signum Dei in frontibus suis;

5. Et datum est illis ne occiderent eos, sed ut cruciarent mensibus quinque; et cruciatus eorum, et cruciatus scorpionum cum percutit hominem.

6. Et in diebus illis quaerent homines mortem, et non invenient eam; et desiderant mori, et fugiet mors ab eis.

7. Et similitudines locustarum, similes equis paratis in praelium; et super capita eorum tanquam corone similes auro; et facies eorum tanquam facies hominum.

8. Et habebant capillos sicut capillos mulierum, et dentes eorum sicut dentes leonum erant;

9. Et habebant loricas sicut loricas ferreas, et vox alarum eorum sicut vox currum equorum multorum currentium in bellum;

10. Et habebant caudas similes scorpionum; et aculei erant in caudis eorum; et potestas eorum nocere hominibus mensibus quinque; et habebant super se

11. Regem angelum abyssi, cui nomen hebraice Abaddon, graeco autem Apol-

¹ Isa. 2, 19. Osse 10, 8. Luc. 29, 30.

lyon, latine habens nomen Exterminans. 12. Vae unum abijt, et ecce veniunt adhuc duo vae post haec.

13. Et sextus angelus tuba cecinit, et audivi vocem unam ex quatuor cornibus altaris auri, quod est ante oculos Dei.

14. Dicentem sexto angelo, qui habebat tubam: Solve quatuor angelos qui alligati sunt in flumine magno Euphrate.

15. Et solvi sunt quatuor angeli, qui parati erant in horam, et diem, et mensem, et annum, ut occiderent tertiam partem hominum.

16. Et numerus equestris exercitus vicies milles dena millia; et audivi numerum eorum.

17. Et ita vidi equos in visione; et qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, et hyacinthinas, et sulphureas; et capita eorum erant tanquam capita leonum; et de ore eorum procedit ignis, et fumus, et sulphur.

18. Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum, de igne, et de fumo, et sulphure, quae procedebat de ore ipsorum.

19. Potestas enim eorum in ore eorum est, et in caudis eorum, nam caudae eorum similes serpentibus, habentes capita, et in his nocent.

20. Et ceteri homines qui non sunt occisi in his plagis, neque positum erant de operibus manuum suarum, ut non adorarent demonia, et simulacra aerea, et argentea, et aerea, et lapidea, et lignea, quae neque videre possunt, neque audire, neque ambulare;

21. Et non erunt possidentium ab homicidiis suis, neque a beneficiis suis, neque a fornicatione sua, neque a furtis suis.

CAPUT X.

Clamante alio forti angelo loquuntur septem tonitrua; porro angelus jurat non amplius fore tempus, sed consummandum ad vocem septimi angeli aetheris; datque librum Joanni deorandum.

1. Et vidi aliam angelum fortem descendentem de caelo, amictum nubis, et iris in capite ejus; et facies ejus erat ut sol, et pedes ejus tanquam columbae ignis;

2. Et habebat in manu sua libellum apertum, et posuit pedem suum dextrum

¹ Ssp. 16, 9.

super mare, sinistram autem super terram;

3. Et clamavit voce magna, quemadmodum cum leo rugit; et cum clamasset, locuta sunt septem tonitrua voces suas.

4. Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas, ego scripturus eram; et audivi vocem de caelo dicentem mihi: Signa quae locuta sunt septem tonitrua, et noli ea scribere.

5. Et angelus quem vidi stantem super mare, et super terram, levavit manum suam ad caelum.

6. Et juravit per viventem in secula seculorum, qui creavit caelum, et ea quae in eo sunt, et terram, et ea quae in ea sunt, et mare, et ea quae in eo sunt: Quia tempus non erit amplius;

7. Sed in diebus vocis septimi angeli, cum coepert tuba canere, consummabitur mysterium Dei, sicut evangelizavit per servos suos prophetas.

8. Et audivi vocem de caelo iterum loquentem mecum, et dicentem: Vade, et accipe librum apertum de manu angeli stantis super mare et super terram.

9. Et alii ad angulum, dicens ei, ut daret mihi librum; et dixit mihi: Accipe librum, et devora illum; et faciet amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tanquam mel.

10. Et accipi librum de manu angeli, et devoravi illum, et erat in ore meo tanquam mel dulce; et cum devorassim eum, amaricatus est ventris meus;

11. Et dixit mihi: Oportet te iterum prophetare gentibus, et populis, et linguis, et regibus multis.

CAPUT XI.

Joannes templum metiens audit predicatorem duos testes, quos bestia a mari ascendens occidit; at illi resurgentes in caelum ascendunt, et terre motu occidentur septem milia hominum, et ad castrum septem angeli viginti quatuor seniores Deo gratias agunt.

1. Et datus est mihi calamus sive stillicis virgae, et dictum est mihi: Surge, et metre templum Dei, et altare, et adorantes in eo.

2. Atrium autem, quod est foris templum, ejice foras, et non metaris illud, quoniam datum est gentibus, et civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus;

3. Et dabo duobus testibus meis, et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta, amicti saccis.

4. Hi sunt duae olive, et duo candelabra, in conspectu Domini terrae stantes.

5. Et si quis volaverit eis nocere, ignis exiet de ore eorum, et devorabit inimicos eorum; et si quis volaverit eos ledere, sic operiet eum occidi.

6. Hi habent potestatem claudendi caelum, ne pluat diebus prophetiae ipsorum, et potestatem habent super aquas convertendi eas in sanguinem, et percutere terram omni plaga quocumque voluerint.

7. Et cum finierint testimonium suum, bestia quae ascendit de abyso, faciet adversum eos bellum, et vincet illos, et occidet eos.

8. Et corpora eorum jacebunt in plateis civitatis magnae, quae vocatur spiritualiter Sadona, et Aegyptus, ubi et Dominus eorum crucifixus est.

9. Et videbunt de tribubus, et populis, et linguis, et gentibus, corpora eorum per tres dies et dimidium, et corpora eorum non sinent poni in monumentis.

10. Et inhabitantes terram gaudebunt super illos; et jucundabuntur, et munerata invicem, quoniam hi duo prophetae cruciaverunt eos qui habitabunt super terram.

11. Et post dies tres et dimidium spiritus vitæ a Deo intravit in eos. Et steterunt super pedes suos, et timor magnus cecidit super eos qui viderunt eos.

12. Et audierunt vocem magnam de caelo, dicentem eis: Ascendite hoc. Et ascenderunt in caelum in nube, et viderunt illos inimici eorum.

13. Et in illa hora factus est terre motus magnus, et decima pars civitatis cecidit, et occisa sunt in terra motu nomina hominum septem milia; et reliqui in timore sunt missi, et dederunt gloriam Deo caeli.

14. Vis secundum abijt, et ecce vultus tertium venit cito.

15. Et septimus angelus tuba cecinit, et facte sunt voces magnae in caelo, dicentes: Factum est regnum hujus mundi, Domini nostri et Christi ejus, et regnabit in secula seculorum. Amen.

16. Et viginti quatuor seniores qui in

1 Ezech. 3, 1.

conspectu Dei sedent in sedibus suis, proclamerunt in facies suas, et adoraverunt Deum, dicentes:

17. Gratias agimus tibi, Domine, Deus omnipotens, qui es, et qui eras, et qui venturus es, quia accepisti virtutum tuam magnam, et regnasti.

18. Et intrato sunt in caelum, et adventi ira tua, et tempus mortuorum iudicari, et reddere mercedem servis tuis, prophetis et sanctis, et timentibus nomen tuum, pusillis et magnis, et externi mandati eos qui corruerunt terram.

19. Et apertum est templum Dei in caelo, et visa erant locustae in templo ejus; et facta sunt fulgura, et voces, et terra motus, et grando magna.

CAPUT XII.

Cum mulier carereta draconis filium peperisset, raptus est suus ab eis filius ad Deum; tunc facta in caelo praesio, lapsus draco cepit mulieris semen persequi.

1. Et signum magnum apparuit in caelo: mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim;

2. Et in utero habens, clamabat parturientis, et cruciatur ut pariat.

3. Et visum est aliud signum in caelo; et ecce draco magnus rufus, habens capita septem, et cornua decem, et in capibus ejus diademata septem;

4. Et cauda ejus trahebat tertiam partem stellarum caeli, et misit eas in terram; et draco stetit ante mulierem, mes erat paritura, ut, cum peperisset, filium ejus devoraret.

5. Et peperit filium masculum, qui rectorus erat omnes gentes in virga ferrea; et raptus est filius ejus ad Deum, et ad thronum ejus;

6. Et mulier fugit in solitudinem, ubi habebat locum paratum a Deo, et ibi pascat eam diebus mille ducentis sexaginta.

7. Et factum est praelium magnum in caelo: Michael et angeli ejus preliabantur cum dracone; et draco pugnavit, et angeli ejus;

8. Et non valuerunt, neque locus inventus est eorum amplius in caelo.

9. Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus et Satanas, qui seducit universum orbem, et projectus est in terram, et angeli ejus cum illo missi sunt.

10. Et audivi vocem magnam in caelo, dicentem: Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus, quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte;

11. Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, et propter verbum testimonii sui; et non dilexerunt animas suas usque ad mortem.

12. Propterea clamavit, caeli, et qui habitatis in eis. Vis terra, et mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet;

13. Et postquam vidit draco quod projectus esset in terram, persecutus est mulierem quae peperit masculum;

14. Et datus sunt mulieri alas duae aquilae magno, ut volaret in desertum in locum suum, ubi alitur per tempus et tempora, et dimidium temporis, a facie serpentis.

15. Et misit serpens et ore suo post mulierem, aquam tanquam flumen, ut eam faceret trahi a flumine.

16. Et adjuvit terra mulierem, et aperuit terra os suum, et absorbit flumen quod misit draco de ore suo.

17. Et iratus est draco in mulierem, et abiit facere praelium cum reliquis de semine ejus, qui custodiunt mandata Dei, et habent testimonium Jesu Christi.

18. Et stetit supra arenam maris.

CAPUT XIII.

Bestia a mari ascendens septem capitum et decem cornuum decemque diademata, cujus plaga curatur, Deum blasphemat, et sanctos debilitat; alteraque bestia ducum cornuosa et terra ascendit illi maxime favet, cogens fieri et adorari ejus imaginem, habereque characterem nominis ejus.

1. Et vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, et cornua decem, et super cornua ejus decem diademata, et super capita ejus nomina blasphemica.

2. Et bestia, quam vidi, similis erat pardulo; et pedes ejus sicut pedes ursi, et os ejus sicut os leonis; et dedit illi draco virtutem suam, et potestatem imaginem.

3. Et vidi unum de capitibus suis, serpens antiquus, qui vocatur diabolus et Satanas, qui curata est; et admirata est universa terra post bestiam.

4. Et adoraverunt draconem, qui dedit potestatem bestiae; et adoraverunt bestiam, dicentes: Quis similis bestiae? et quis poterit pugnare cum ea?

5. Et datum est eis ut loquerentur magna et blasphemias; et data est eis potestas facere menses quadraginta duos.

6. Et aperit os suum in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen ejus, et tabernaculum ejus, et eos qui in caelo habitant.

7. Et est datum illi bellum facere cum sanctis, et vincere eos; et data est illi potestas in omnem tribum, et populum, et linguam, et gentem;

8. Et adoraverunt eam omnes qui inhabitant terram, quorum non sunt scripta nomina in libro vite Agni qui occisus est ab origine mundi.

9. Si quis habet aurem, audiat.
10. Qui in captivitate vadit, in captivitate vadit; et qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic est patientia et fides sanctorum.

11. Et vidit aliam bestiam ascendentem de terra, et habebat cornu duo similia Agni, et loquebatur sicut draco.

12. Et potestatem prioris bestiae annem faciebat in conspectu ejus; et fecit terram, et habitantes in ea, adorare bestiam primam, cujus curata est plaga.

13. Et fecit signa magna, ut etiam lignum faceret de caelo descendere in terram in conspectu hominum.

14. Et seduxit habitantes in terra, propter signa quae data sunt illi facere in conspectu bestiae, dicens habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestiae, quae habet plagam gladii, et vivit.

15. Et datum est illi ut daret spiritum imaginis bestiae, et faciat ut quicumque non adoraverit imaginem bestiae, occidantur.

16. Et faciet omnes pusillos, et magnos, et divites, et pauperes, et fiberos, et servos, habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis;

17. Et ne quis possit emere, aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestiae, aut numerum nominis ejus.

18. Hic sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestiae; numerus enim hominis est, et numerus ejus sexcenti sexaginta sex.

¹ Gen. 9, 6. Matth. 25, 32.

² Ps. 145, 6. Act. 14, 14.

CAPUT XIV.

Virgines cum Agno cantantes ambulabant, angelo uno Evangelium annuntians, altero Babilonis lapsum, tertio vero crastinam eorum qui Babilonem adorant predicante; porro duo habentes falces jubentur, ille messum, hic autem vitam dicitur decedere.

1. Et vidi, et ecce Agnus stabat supra montem Sion, et cum eo octo quatuordecim quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis.

2. Et audivi vocem de caelo, tanquam vocem aquarum multarum, et tanquam vocem tonitru magis; et vocem, quam audivi, sicut citharodorum citharizantium in citharis suis.

3. Et cantabant quasi canticum novum ante sedem, et ante quatuor animalia, et cantores; et nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra.

4. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt conquinati, virgines enim sunt. Illi sequuntur Agnum quocumque ierit: illi empti sunt ex hominibus primitiis Dei, et Agno;

5. Et in ore eorum non est inventum mendacium, sine macula enim sunt ante thronum Dei.
6. Et vidi alteram angelum volantem per medium caeli, habentem Evangelium aeternum, et evangelizaret sedentibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et linguam, et populum;

7. Dicens magna voce: Timeat Dominum, et date illi honorem, quia venit hora iudicii ejus; et adorare eum qui fontis caelum, et terram, mare, et fontes aquarum.

8. Et alius angelus secutus est, dicens: Cecidit, cecidit Babilon ilia magna, quae a vino irae fornicationis suae potavit omnes gentes.

9. Et tertius angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adoraverit bestiam, et imaginem ejus, et acciperit characterem in fronte suo, aut in manu sua;
10. Et hic bibet de vino irae Dei, quod mistum est mero in calice irae ipsius, et cruciabitur igne et sulphure in conspectu angelorum sanctorum, et ante conspectum Agni;

¹ Isa. 21, 9. Jer. 51, 8.

11. Et fumus tormentorum eorum ascendit in secula seculorum, nec habent requiem die ac nocte, qui adoraverunt bestiam, et imaginem ejus, et si quis acciperit characterem nominis ejus.

12. Hic patientia sanctorum est qui custodiunt mandata Dei, et fidem Jesu.
13. Et audivi vocem de caelo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui qui in Domino moriuntur. Amodo jam dicit Spiritus et requiescat a laboribus suis; opera enim illorum sequuntur illam.

14. Et vidi, et ecce nubem candidam; et super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, et in manu sua falcem acutam.

15. Et alius angelus exivit de templo, clamans voce magna ad sedentem super nubem: Mitte falcem tuam, et mete, quia venit hora ut metatur, quoniam auvit messis terrae.

16. Et misit qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, et demessa est terra.

17. Et alius angelus exivit de templo, quod est in caelo, habens et ipse falcem acutam.

18. Et alius angelus exivit de altari, qui habebat potestatem supra ignem; et clamavit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, et vindemia betros vineae terrae, quoniam mature sunt uvae ejus.

19. Et misit angelus falcem suam acutam in terram, et vindemiavit vineam terrae, et misit in lacum irae Dei magnum;

20. Et calcatus est levis extra civitatem, et exivit sanguis de lacu vivo, ad frenos eorum, per stadia mille sexcenta.

CAPUT XV.

Qui bestiam vicerant, et ejus imaginem, ac numerum nominis ejus, Deum glorificant; et septem angelis habentibus septem plagas novissimas dantur septem phialae irae Dei plenas.

1. Et vidi alium signum in caelo magnum et mirabile: angelos septem, habentes plagas septem novissimas, quoniam in illis consummata est ira Dei.

2. Et vidi tanquam mare vitreum mistum igne; et eos qui vicerunt bestiam,

et imaginem ejus, et numerum nominis ejus, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei;

3. Et cantantes canticum Moysi, servi Dei, et canticum Agni dicentes: Magna et mirabilia sunt opera tua, Domine, Deus omnipotens! Juste et verae sunt viae tuae, Rex seculorum!

4. Quis non timuit te, Domine? et magnificabit nomen tuum? quia solus plus es, quoniam omnes gentes veniunt, et adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt.

5. Et post haec vidi, et ecce apertum est templum tabernaculi testimonium in caelo;

6. Et exierunt septem angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino mundo et candido, et praecincti circa pectora zonis aureis.

7. Et unum de quatuor animalibus dedit septem angelis septem phialas aureas, plenas iracundiae Dei viventis in secula seculorum.

8. Et impletum est templum fumo a majestate Dei, et de virtute ejus; et nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagae septem angelorum.

CAPUT XVI.

Ad septem phialas effusionem in terram, mare, fontes, solum, bethem sedem, Babilonem et aeternam, multa in terra plaga oritur.

1. Et audivi vocem magnam de templo, dicentem septem angelis: Ite, et effundite septem phialas irae Dei in terram.

2. Et abivit primus, et effudit phialam suam in terram; et factum est valnus aevum et pessimum in homines qui habebant characterem bestiae, et in eos qui adoraverunt imaginem ejus.

3. Et secundus angelus effudit phialam suam in mare, et factus est sanguis tanquam mortui; et omnis anima vivens mortua est in mari.

4. Et tertius effudit phialam suam super flumina, et super fontes aquarum; et factus est sanguis.

5. Et audivi aquarum dicentem: Justus es, Domine, qui es, et qui eras; sanctus, qui haec iudicasti:

6. Quia sanguinem sanctorum et pro-

¹ Jer. 10, 7.

phetarum effuderant, et sanguinem eis dedisti bibere; digni enim sunt.

7. Et audivi alterum ab altari dicentem: Etiam, Domine, Deus omnipotens, vera et justa judicia tua.

8. Et quartus angelus effudit phialam suam in solem, et datum est illi estu affligere homines et ignis.

9. Et estuaverunt homines estu magno, et blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt penitentiam ut darent illi gloriam.

10. Et quintus angelus effudit phialam suam super sedem bestiarum; et factum est regnum ejus tenebrosum, et manducaverunt linguas suas pro dolore;

11. Et blasphemaverunt Deum ceeli, pro doloribus et vulneribus suis; et non egerunt penitentiam ex operibus suis.

12. Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum, Euphratem; et siccavit aquam ejus, et preparavit viam regibus ab ortu solis.

13. Et vidi de ore draconis, et de ore bestiae, et de ore pseudoprophetae, spiritus tres immundus in modum ranarum.

14. Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, et procedunt ad reges totius terrae congregare illos in praelium ad diem magnum omnipotentis Dei.

15. Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, et custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, et videant turpitudinem ejus.

16. Et congregabit illos in locum qui vocatur hebraice Armagedon.

17. Et septimus angelus effudit phialam suam in aërem, et exivit vox magna de templo a throno, dicens: Factum est.

18. Et facta sunt fulgura, et voces, et tonitrua, et terrae motus factus est magnus, qualis nunquam fuit ex quo homines fuerunt super terram, talis terrae motus, sic magnus.

19. Et facta est civitas magna in tres partes, et civitates gentium ceciderunt, et Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis irae ejus.

20. Et omnis insula fugit, et montes non sunt inventi.

21. Et grande magnum sicut talentum descendit de caelo in homines; et blas-

¹ Math. 24, 43. Luc. 12, 39. Sup. 3, 3.

phemerunt Deum homines propter plagam grandinis, quoniam magna facta est vehementer.

CAPUT XVII.

Mulier fornicatrix sive Babylon, variis tectis ornata, et ebria martyrum sanguine, sedet super bestiam septem capitum et decem cornua; quo omnia hic declarat angelus.

1. Et venit unus de septem angelis, qui habebat septem phialas, et locutus est mecum, dicens: Veni, ostendam tibi damnationem meretricis magne, quae sedet super septem montes;

2. Cum qui fornicati sunt reges terrae, et inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis ejus;

3. Et abstulit me in spiritu in desertum; et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiae, habentem capita septem, et cornua decem.

4. Et mulier erat circumdata purpura, et coccino, et inaurata auro, et lapide pretioso, et margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, et immunditia fornicationis ejus;

5. Et in fronte ejus nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, et abominacionum terrae.

6. Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, et de sanguine martyrum Jesu; et miratus sum cum viderem illam admiratione magna.

7. Et dixit mihi angelus: Quare miraris? Eco dicam tibi sacramentum mulieris, et bestiae quae portat eam, quae habet capita septem, et cornua decem.

8. Bestia quam vidisti, fuit, et non est; et ascensura est de abyso, et in interitum ibit; et mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in libro vite a constitutione mundi) videntes bestiam, quae erat, et non est.

9. Et hic est sensus, qui habet sapientiam: Septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet: ¹ reges septem sunt.

10. Quinque ceciderunt; unus est, et alius nondum venit; et cum venerit, oportet illum breve tempus manere.

11. Et bestia, quae erat, et non est, et ipsa octava est, et de septem est, et in interitum vadit.

12. Et decem cornua quae vidisti, de-

cem reges sunt, qui regnum nondum acciperunt; sed potestatem tanquam reges una hora accipient post bestiam.

13. Hic unum consilium habent, et virtutem et potestatem suam bestiae tradent.

14. Hic cum Agno pugnant, et Agnus vincet illos, ² quoniam Dominus dominorum est, et Rex regum; et qui cum illo sunt, vocati, electi, et fideles.

15. Et dixit mihi: Aquae quas vidisti ubi meretrix sedet, populi sunt, et gentes, et lingua.

16. Et decem cornua quae vidisti in bestia, hic odient fornicarium; et desolantiam facient illam, et nudam, et carnes ejus manducabunt, et ipsam igni concremabunt.

17. Deus enim dedit in corda eorum ut faciant quod placitum est illi, ut dent regnum suum bestiae, donec consummentur verba Dei.

18. Et mulier quam vidisti, est civitas magna, quae habet regnum super reges terrae.

CAPUT XVIII.

Babylonis lapsus, iudicium, plaga et ultio, propter quas reges ac negotiatores terrae olim ipsi adherentes amare leguntur; vulgum vero, apostoli ac prophetae exanimabant.

1. Et post haec vidi alium angelum descendentem de caelo, habentem potestatem magnam, et terra illuminata est a gloria ejus.

2. Et exclamavit in fortitudinis dicens: ³ Cecidit, cecidit Babylon magna, et facta est habitatio demoniorum, et custodia omnis spiritus immundi, et custodia omnis vulceris immundae et odibilis;

3. Quia de vino irae fornicationis ejus hiberunt omnes gentes; et reges terrae cum illa fornicati sunt, et mercatores terrae de virtute deliciarum ejus divites facti sunt.

4. Et audivi aliam vocem de caelo, dicentem: Exite de illa, populus meus, et ne participes sitis delictorum ejus, et de plagis ejus non accipiatis;

5. Quoniam pervererunt peccata ejus usque ad caelum, et recordatus est Dominus iniquitatem ejus.

6. Reddite illi sicut et ipsa reddidit vobis; et duplicate duplica secundum

¹ Tim. 6, 15. Inf. 19, 16.

² Isa. 21, 9. Jer. 51, 8. Sup. 14, 8.

opera ejus: in poculo quo miscuit, miscetis illi duplum.

7. Quantum glorificavit se, et in delictis suis, tantum date illi tormentum et luctum, quia in corda sua dicit: ⁴ Seditis regina, et vidua non sum, et luctum non videbo.

8. Ideo in una die venient plagae ejus, mors, et factus, et fames, et ignis comburentur, quia fortis est Deus, qui iudicabit illam.

9. Et debent, et plangent se super illam reges terrae, qui cum illa fornicati sunt, et in delictis vixerunt, cum viderint fumum incendii ejus;

10. Longe stantios propter thronorum tormentorum ejus, dicentes: Vae, vae civitas illa magna Babylon, civitas illa fortis, quoniam una hora venit iudicium tuum.

11. Et negotiatores terrae flebant, et lugebant super illam, quoniam mercatores eorum nemo emet amplius;

12. Mercus auri, et argenti, et lapidis pretiosi, et margaritae, et byssi, et purpure, et serici, et cocci (et omne lignum thymum, et omnia vasa ebriosa, et omnia vasa de lapide pretioso, et armento, et ferro, et marmore).

13. Et cinnamomum et odoramentorum, et unguenti, et thuris, et vini, et olei, et simile, et tritici, et jumentorum, et ovium, et equorum, et rhedarum, et mancipiorum, et asinarum hominum.

14. Et postea desiderii animae tuae descenderat a te; et omnia pinguis illa clara perferunt a te, et amplius illa jam non invenient.

15. Mercatores horum, qui divites facti sunt, ab ea longe stabunt propter timeorem tormentorum ejus; fluites ac lugescentes.

16. Et dicentes: Vae, vae civitas illa magna, quae amicta erat bysso, et purpura, et cocco, et desaurata erat auro, et lapide pretioso, et margaritis;

17. Quoniam una hora destitute sunt tanta divites. Et omnis gubernator, et omnis qui in lacum navigat, et nautes, et qui in mari operantur, longe stenturunt.

18. Et clamaverunt videntes locum incendi ejus, dicentes: Quae similis civitati huic magna?

19. Et miserunt pulverem super ca-

³ Isa. 47, 8.

pila sua, et clamaverunt fientes et lugentes, dicentes : Vae, vae civitas illa magna, in qua divites facti sunt omnes qui habebant naves in mari, de pretiis ejus; quoniam una hora desolata est.

20. Exsulta super eam, caelum, et sancti apostoli, et prophetae, quoniam judicavit Deus iudicium vestrum de illa.

21. Et sustulit unus angelus fortis lapide, quasi molarem magnum, et misit in mare, dicens : Hoc impetu mittetur Babylon, civitas illa magna, et ultra jam non invenietur.

22. Et vox citharedorum, et musicorum, et tibia canentium, et tuba non audivit in te amplius; et omnis artifex omnis artis non invenietur in te amplius, et vox molarum non audivit in te amplius.

23. Et lux lucernae non lucebit in te amplius, et vox sponsi et sponsae non audivit adhuc in te, quia mercatores tui erant principes terre, quia in beneficiis tuis eraverunt omnes gentes.

24. Et in ea sanguis prophetarum et sanctorum inventus est, et omnium qui interfecit sunt in terra.

CAPUT XIX.

Sanctis de iudicio meretricis Deum glorificantes, parantur nuptiae Agni, et angelus a Joanne adorari coactus, aperiens statim quadam eorum insulam cum exercitu, qui est Verbum Dei et Rex regum ac Dominus dominantium, pugnat adversus bestiam et reges terrae ac eorum exercitus, vocatis laterum viribus caeli ad edendas eorum carnes.

1. Post haec audivi quasi vocem turbarum multarum in caelo dicentium : Alleluia salus, et gloria, et virtus Deo nostro est;

2. Quia vera et justa iudicia sunt ejus, qui judicavit de meretrici, magna, quae corripit terram in prostitutione sua, et vindicavit sanguinem servorum suorum de manibus ejus.

3. Et Herum dixerunt : Alleluia. Et fumus ejus ascendit in saecula saeculorum.

4. Et ceciderunt seniores viginti quatuor, et quatuor animalia, et adoraverunt Deum sedentem super thronum, dicentes : Amen, alleluia.

5. Et vox de throno exivit, dicens :

¹ Matth. 22, 9. Luc. 14, 16.
² Isa. 63, 1.

Laudem dicite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timetis eum, pusilli et magni.

6. Et audivi quasi vocem turbae magna, et sicut vocem aquarum multarum, et sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium : Alleluia, quoniam regnavit Dominus Deus noster, Omnipotens.

7. Gaudeamus, et exsultemus, et deus gloriam ei, quia venerunt nuptiae Agni, et uxor ejus preparavit se.

8. Et datum est illi, ut cooperiat se byssino splendenti et candido; byssinum enim, justificationis enim sanctorum.

9. Et dixit mihi : Scribe : Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt; et dicit mihi : Haec verba Dei vera sunt.

10. Et cecidi ante pedes ejus, ut adorarem eum; et dicit mihi : Vide ne feceris; consersus tuus sum, et fratrum tuorum habentium testimonium Jesu. Deum adora; testimonium enim Jesu est spiritus prophetiae.

11. Et vidi caelum apertum, et ecce equus albus; et qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis et Verax, et cum iustitia iudicat et pugnat.

12. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in capite ejus diademata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse.

13. Et vestitus erat veste aspersa sanguine, et vocatur nomen ejus, Verbum Dei.

14. Et exercitus qui sunt in caelo, seiquebantur eum in equis albis, vestibusque albo et mundo.

15. Et de ore ejus procedit gladius ejus, utraque parte acutus, et in ipso percussit gentes; et ipse reges eas in virga ferreos, et ipse calcet forcivari vul feros in ore Dei omnipotentis.

16. Et habet in vestimento et in femore suo scriptum : Rex regum, et Dominus dominantium.

17. Et vidi unum angelum stantem in sole, et clamavit voce magna, dicens omnibus viribus quae volabant per medium caeli : Venite, et congregamini ad cenam magnam Dei;

18. Ut manducetis carnes regum, et carnes tribunorum, et carnes fortium, et carnes eorum, et sedentium in ipsis, et carnes omnium liberorum, et servorum, et pusillorum, et magnorum.

¹ Ps. 2, 6.
² 1 Tim. 5, 15. Sup. 17, 14.

CAPUT XIX.

19. Et vidi bestiam, et reges terrae, et exercitus eorum congregatos ad faciendum praelium cum illo qui sedebat in equo, et cum exercitu ejus.

20. Et apprehensus est bestia, et cum ea pseudopropheta, qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos qui acceperunt imaginem ejus; vivi missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis sulphure;

21. Et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius, et omnes aevae saturatae sunt carnis eorum.

CAPUT XX.

Ligatum draconem sive diabolum mittit angelus in abyssum ad mille annos, quibus animae martyrum in resurrectione prima regnabunt cum Christo; post quos solutus Sataanas excitabit Gog et Magog innumeram exercitum adversus civitatem dilectam, sed igni coelesti devorabuntur; deinde apertis libris, a sedente super thronum secundum sua omnes mortui opera iudicabuntur.

1. Et vidi angelum descendentem de caelo, habentem clavem abyssi, et catenam magnam in manu sua.

2. Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus et Sataanas, et ligavit eum per annos milles;

3. Et misit eum in abyssum, et clausit, et signavit super illum, ut non seducat amplius gentes donec consummaverit mille anni; et post haec operiet illam solvi modico tempore.

4. Et vidi sedes, et sederant super eas, et iudicium datum est illis; et animas decollatorum propter testimonium Jesu, et propter verbum Dei, et qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem ejus, nec acceperunt characterem ejus in frontibus aut in manibus suis, et vixerunt, et regnabunt cum Christo mille annis.

5. Ceteri mortuorum non vixerunt, donec consummaverit mille anni. Haec est resurrectio prima.

6. Beatus et sanctus, qui habet partem in resurrectione locum, in his secunda mors non habet potestatem; sed erunt sacerdotes Dei et Christi, et rebellabunt cum illo mille annis.

7. Et cum consummati fuerint mille anni, solvetur Sataanas de carcere suo,

¹ Reuch. 29, 2.

et exhibit, et seducet gentes quae sunt super quatuor angulos terrae, Gog, et Magog; et congregabit eos in praedium, quorum numerus est sicut arena maris.

8. Et ascendentur super latitudinem terrae, et circumerunt castra sanctorum, et civitatem dilectam.

9. Et descendit ignis a Deo de caelo, et devoravit eos; et diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis et sulphuris, ubi et bestia.

10. Et pseudopropheta cruciabitur die ac nocte in saecula saeculorum.

11. Et vidi thronum magnum candidum, et sedentem super eum, a cujus conspectu fugit terra et caelum; et locus non est inventus eis.

12. Et vidi mortuos, magnos et pusillos, stantes in conspectu throni; et libri aperti sunt; et alius liber apertus est qui est vita, et iudicati sunt mortui ex his qui scripta erant in libris, secundum opera ipsorum.

13. Et dedit mare mortuos qui in eo erant; et mors et infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant, et iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum.

14. Et infernus et mors missi sunt in stagnum ignis. Haec est mors secunda.

15. Et qui non inventus est in libro vitae scriptus, missus est in stagnum ignis.

CAPUT XXI.

Caelo ac terra renovatis, nova civitas Jerusalem in Agni sponsam a Deo parata ostenditur, jussu glorificatis, impletisque in stagnum ignis detruis; cibus civitatis murus et portae ac fundamenta describuntur et mensurantur, quae universae sunt sursum ac vitrum maderum, lapides pretiosi ac margaritae.

1. Et vidi caelum novum, et terram novam. Primum enim caelum et prima terra abijt, et mare jam non est.

2. Et ego, Joannes, vidi sanctam civitatem, Jerusalem novam, descendentem de caelo a Deo, paratam, sicut sponsam ornata viro suo.

3. Et audivi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernaculum Dei cum hominibus; et habitabit cum eis, et ipsi populus ejus erunt; et ipse Deus cum eis erit eorum Deus;

¹ Isa. 65, 17 et 66, 22. ² 1 Pet. 3, 13.

4. ¹ Et abstergit Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt.

5. Et dixit qui sedebat in throno: ² Ecce nova facio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia haec verba fidelissimum sunt, et vera.

6. Et dixit mihi: Factum est. Ego sum α et ω , initium et finis. Ego sitiens dabo de fonte aquae vitae, gratis.

7. Qui vicerit, possidebit haec, et ero illi Deus, et ille erit mihi filius.

8. Timidis autem, et incircumcis, et excersatis, et homicidis, et fornicatoribus, et veneficis, et idololatriis, et omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure: quod est mors secunda.

9. Et venit unus de septem angelis habentibus phylaxas septem plagas novissimas; et locutus est mecum, dicens: Veni, et ostendam tibi sponsam, uxorem Agni.

10. Et sustulit me in spiritu in montem magnum et altum, et ostendit mihi civitatem, sanctam Jerusalem, descendentem de caelo a Deo.

11. Habentem claritatem Dei, et lumen ejus simile lapidi pretioso tanquam lapidi jaspide, sicut crystallum.

12. Et habebat murum magnum et altum, habentem portas duodecim, et in portis angelos duodecim; et nomina inscripta, quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel.

13. Ab oriente portae tres, et ab aquilone portae tres, et ab austro portae tres, et ab occasu portae tres.

14. Et murus civitatis habens fundamenta duodecim, et in ipsis duodecim nomina duodecim apostolorum Agni.

15. Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arundineam auream, et metretur civitatem, et portas ejus, et murum.

16. Et civitas in quadro posita est, et longitudo ejus tanta est quanta et latitudo; et mensus est civitatem de arundine aurea per stadia duodecim milia; et longitudo, et altitudo, et latitudo ejus, aequalia sunt.

17. Et mensus est murum ejus centum quadraginta quatuor cubiterum, mensura hominis, sicut et angeli.

¹ Isa. 25, 8. Sap. 7, 17.

² Isa. 49, 19. II Cor. 5, 17.

18. Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide; ipsa vero civitas, aura α mundum simile vitro mundo.

19. Et fundamenta muri civitatis, omni lapide pretioso orata. Fundamen-
tum primum, jaspis; secundum, sappirus; tertium, chalcodonius; quartum, smaragdus;

20. Quintum, sardonius; sextum, sardius; septimum, chrysolithus; octavum, beryllus; nonum, topazius; decimum, chrysoprasus; undecimum, hyacinthus; duodecimum, amethystus.

21. Et duodecim portas, duodecim margaritae sunt, per singulas; et singulae portae erant ex singulis margaritis; et platea civitatis aurum mundum, tanquam vitrum perlucidum.

22. Et templum non vidi in ea, Dominus enim, Deus omnipotens, templum illius est, et Agnus.

23. ¹ Et civitas non eget sole, neque luna, ut luceant in ea, nam claritas Dei illuminavit eam, et lucerna ejus est Agnus.

24. Et ambulabunt gentes in lumine ejus, et reges terrae afferent gloriam suam et honorem in illum.

25. Et portae ejus non claudentur per diem, nox enim non erit illic.

26. Et afferent gloriam et honorem gentium in illum.

27. Non intrabit in eam aliquod coquinatum, aut abominatorem faciens et mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vitae Agni.

CAPUT XXII.

Lignum vite fluviu aquae vitae irrigatum singulis mensibus reddit fructum suum; nec maledictum nec ulla nox est in civitate; angelus autem qui haec cito ventura Joanni ostendebat, non vult ab eo adorari, dicitque justos in civitatem intraturos, impios autem foras ejectiones; contestatur etiam de sua addendo aut minuendo ad haec prophetiam.

1. Et ostendit mihi fluvium aquae vitae, splendidum tanquam crystallum, procedentem de sede Dei et Agni.

2. In medio plateae ejus, et ex utraque parte fluminis lignum vite, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum; ω folia ligni ad sanitatem gentium.

¹ Isa. 60, 19.

² Isa. 60, 11.

3. Et omne maledictum non erit amplius; sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus servient illi.

4. Et videbunt faciem ejus, et nomen ejus in frontibus eorum.

5. ¹ Et nox ultra non erit; et non egrebant lumine lucerna, neque lumine solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos, et regnabit in saecula saeculorum.

6. Et dixit mihi: Haec verba fidelissima sunt, et vera; et Dominus, Deus spirituum prophetarum, misit angelum suum ostendere servis suis quae oportet fieri cito.

7. Et ecce venio velociter. Beatus qui custodit verba prophetiae libri hujus!

8. Et ego, Joannes, qui audivi, et vidi haec; et postquam audissem, et viderissem, cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi haec ostendebat;

9. Et dixit mihi: Vide ne feceris; conservas enim tuus sum, et fratrum tuorum prophetarum, et eorum qui servant verba prophetiae libri hujus. Deum adora.

10. Et dicit mihi: Ne signaveris verba prophetiae libri hujus; tempus enim propne est.

11. Qui nocet, noceat adhuc; et qui in sordibus est, sordescat adhuc; et qui justus est, sanctificetur adhuc; et sanctus, sanctificetur adhuc.

12. Ecce venio cito, et merces mea

¹ Isa. 60, 10

² Isa. 41, 4 et 44, 6 et 48, 12. Sap. 1, 6-17 et 11, 6.

meum est, reddere unicuique secundum opera sua.

13. ¹ Ego sum α et ω , primus et novissimus, principium et finis.

14. Beati qui lavant stolas suas in sanguine Agni, ut sint potestas eorum in ligno vite, et per portas intrent in civitatem!

15. Foris canes, et venefici, et impudici, et homicidae, et idolis servientes, et omnis qui amat et facit mendacium.

16. Ego, Jesus, misi angelum meum, testificari vobis haec in Ecclesiae. Ego sum radix et genus David, stella splendida et matutina.

17. Et Spiritus et Sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, veniat; ² et qui vult, accipiat aquam vitae gratis.

18. Contestor enim omni audienti verba prophetiae libri hujus: Si quis apposuerit ad haec, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto.

19. Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiae hujus, auferet Deus partem ejus de libro vite, et de civitate sancta, et de his quae scripta sunt in libro isto.

20. Dicit qui testimonium perhibet istorum: Etiam venio cito. Amen. Veni, Domine Jesu.

21. Gratia Domini nostri Jesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

¹ Isa. 55, 4.

FINIS NOVI TESTAMENTI